

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 150, Έτος 15ο, Μάρτιος 2009

«Καιρός παντί πράγματι»

«Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντί πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν... καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν...» (Εκκλησιαστής κεφ. γ' 1,7).

Πάντα είναι ανάγκη να υπάρχει στον άνθρωπο κάποια διακριτική ικανότητα, ώστε να τον παρακινεί στον κατάλληλο καιρό να κινείται πράττοντας, λέγοντας και δημιουργώντας το Όσιο, το Αληθές και το Δίκαιο.

Υπάρχει ο καιρός που θα σιγήσει με περισυλλογή παιδαγωγούμενος, και ο καιρός που -κάποια ώρα- θα κεντήσει την ωριμότητά του να εξέλθει εκφραζόμενη, για να επιτύχει κάποιο αντικειμενικό σκοπό, προσθέτοντας έναν αναγκαίο πολιτιστικό λίθο στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Όμως ούτε, παρατεινόμενη πέραν του ορίου της ωριμότητας, πρέπει να συνεχίζεται η παιδαγωγική του θητεία, ούτε και με ατέλειες πρόωρα και βιαστικά να εξέρχεται δημιουργικά, για να δώσει εντυπωσιακό παρόν στο περιβάλλον του.

Εάν το πουλάκι δεν συγχρονίσει την έξοδό του ταυτόχρονα με τα χτυπήματα της κλώσας στο κέλυφος του αβγού, κινδυνεύει να χάσει την ευκαιρία της ζωής. Και εάν η κλώσα παρατείνει την επώση πέραν του δεδομένου ορίου, η ζωή μέσα στο κέλυφος κινδυνεύει να νεκρωθεί.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

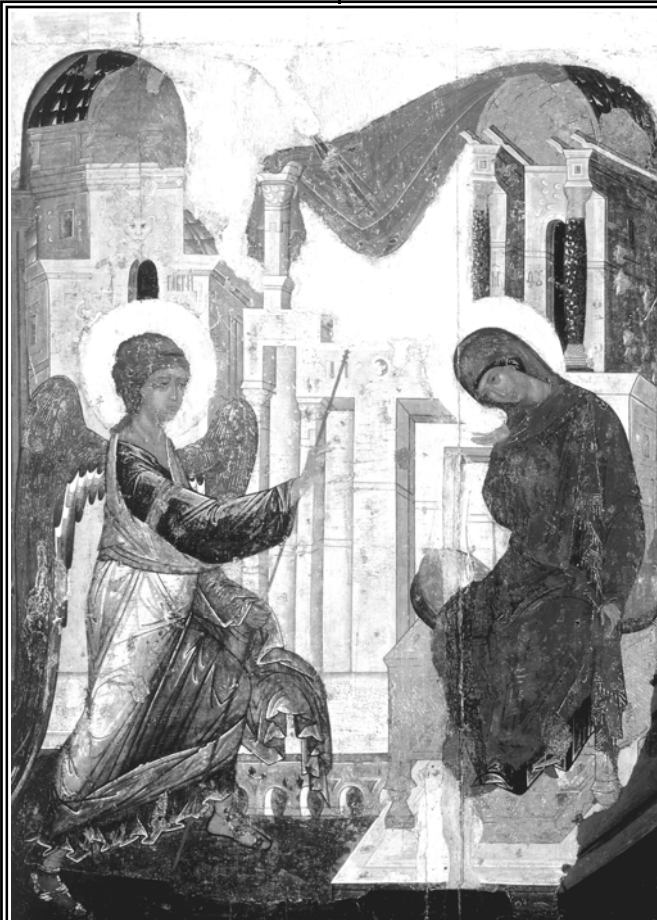
Το χρονικό του Ακαθίστου Ύμνου

Οι πάντες κάτι γνωρίζουμε, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο για το πώς, τότε και υπό ποιες συνθήκες γεννήθηκε ο Ύμνος αυτός. Το αιώνιο απαύγασμα ευγνωμοσύνης της Ελληνικής ψυχής προς την ακαταμάχητον προστασία της Υπεραγίας Θεοτόκου, που εδραιώνει την πίστη και την ελπίδα πάντων των θλιβομένων και κινδυνευόντων.

Κατά τις αρχές του 7ου μ. Χ. αιώνας, ο μεγαλόψυχος και μεγαλοφυής βασιλεύς του Βυζαντίου Ηράκλειος, ικανότατος στρατιωτικός και διοικητής του Θεοσεβούς λαού του, διαπνεόμενος και ο ίδιος από την αυτήν ισχυρή και ζώσα πίστη, ευρέθη πιεζόμενος από δυσχερέστατες και απειλητικές συνθήκες. Οι πυρολάτρες Πέρσες ισχυροποιημένοι εκείνη την εποχή μαζί με τους συμμάχους τους Αβαροσλάβους, απ' όλες τις μεριές έσφιγγαν τον κλοιό γύρω από την βασιλεύουσα, κατάσταση που θα δημιουργούσε αδιέξοδο στην ψυχή του κάθε ηγέτη.

Σε ειρηνευτικές προτάσεις προς τον βασιλιά των Περσών Χοσρόη, δέχθηκε ο Ηράκλειος την αλαζονική απάντηση: «να εγκαταλείψουν οι Χριστιανοί την πίστη του Χριστού και να λατρεύουν τον ήλιο, ώστε να μπορέσει να ξεκινήσει αρχή διαπραγμάτευσης». Καταλαβαίνοντας ο Ηράκλειος τον μεγάλο κίνδυνο που διέτρεχε η χώρα του και ότι απειλείτο με

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου του Αντρέι Ρουμπλιόβ

λατρεύουν τον ήλιο, ώστε να μπορέσει να ξεκινήσει αρχή διαπραγμάτευσης». Καταλαβαίνοντας ο Ηράκλειος τον μεγάλο κίνδυνο που διέτρεχε η χώρα του και ότι απειλείτο με

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

«Επήγα εις την Τριπολιτσά διά να περάσω ένα δύο μήνες, διότι εφοβήθηκα να μην αρρωστήσω από την κάψα εις το Ανάπλι (Ναύπλιο). Επήγα εις την Τριπολιτσά, αποκεί επήγα εις ένα πανηγύρι της Αγίας Μονής, όπου επήγαινα κάθε χρόνο, ότι είναι ιδιοκτησία μου. Οπίσω εις το Ανάπλι οι ραδιούργοι δεν έλειψαν να παρασταίνουν εις την Κυβέρνησιν, ότι ο Κολοκοτρώνης κάνει συνελεύσεις

και άλλαις παρόμοιες ψευταίς. Ο Ζωγράφος οπού ήτον νομάρχης της Αρκαδίας (τόσον και ο Μάνος οπού ήτον διευθυντής), και αν ήτον τίποτε έπρεπε να το ηξεύρη αυτός, επήγε εις την Αντιβασιλεία και επληροφόρησε, ότι όλα αυτά ήτον ψέμματα. Εγύρισα οπίσω εις το Ανάπλι, επήγα εχαιρέτησα τον Βασιλέα, την Αντιβασιλείαν, τους είδα μουνδιασμένους, πλην δεν εκατάλαβα τίποτε. Έμεινα εις το περιβόλι μου. Εκεί ήλθαν την νύχτα εις τας 7 Σεπτεμβρίου, και με πήρε ο Κλεώπας μοίραρχος με σαράντα χωροφύλακας και με επήγε εις το Ιτς Καλέ και μ' επαράδωσε εις τον φρούραρχον και μ'

έβαλαν έξη μήνες μυστική φυλακή, χωρίς να ιδώ άνθρωπον, εκτός του δεσμοφύλακα. Δεν ήξευρα τι γίνεται διά έξη μήνες, ούτε ποιος ζη, ούτε ποιος απέθανε, ούτε ποιον έχουν εις την φυλακήν. Διά τρεις ημέραις δεν ήξευρα πως υπάρχω, μου εφαινετο όνειρο, ερωτούσα τον εαυτόν μου αν ήμουν εγώ ο ίδιος ή άλλος κανείς, δεν καταλάβαινα διατί με έχουν κλεισμένο.

Με καιρόν επέρασε από τον νου μου, ότι ίσως η Κυβέρνησις βλέποντας την υπόληψιν οπού έχει ο λαός προς εμένα, με φυλακώνουν διά να μου κόψουν την επιρροήν, δεν επίστευα ποτέ

(Συνέχεια στη σελ. 2)

«Καιρός παντί πράγματι»

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Το άκαιρο έχει σχέση με το λανθασμένο. Το έγκαιρο με το αναγκαίο και το σωστό. «Ότε ήλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ» (Γαλ. δ' 4) και ὄχι οποιαδήποτε τυχαία ὥρα.

Τα χαρακτηριστικά, ἡ ωριμότητα και ἡ κρισιμότητα τῆς εποχῆς που ζοῦμε υπαγορεύουν ζωηρές αντιδράσεις και ὄχι τῆς νάρκης τῆς «Νιρβάνα» που μας ἔχει επιβληθεῖ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν», που δεν ἀρθρώνει λέξη, μοιάζει πλέον με τῆν παύλα γραμμῆ και τὸ μονότονο σφύριγμα που ἀκούγεται στο μόνιτορ τῆς «εντατικῆς» υποδηλώνοντας θάνατον ἀσθενούς!

Τὴν ὥρα που εἶναι ἀναγκαῖα και ἀπαραίτητη ἡ **κρᾶνγῆ**, ἀναρωτιόμαστε, ἀν πρέπει να μιλάμε, ἐξακολουθώντας να θαυμάζουμε και να προβάλλουμε τῆν ἀρετὴ τῆς σιωπῆς(!!!), που **ἄλλοτε** μπορεῖ, σίγουρα, να ἴταν δικαιολογημένη.

«**ΚΑΙΡΟΣ ΠΑΝΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ**», και οἱ συμπεριφορές τῶν συνειδητῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀνάγκη να ἀλλάζουν ἀνάλογα, ἐφ' ὅσον ἡ ἀγάπη, που οὐδέποτε ἐκπίπτει, στέκεται σαν σταθερὸς φρουρὸς τῆς γνησιότητος αὐτῶν τῶν ἀλλαγῶν. Και ὅταν μιλάμε για «ἀλλαγές» μη σπεύσει κανεὶς να ἐνοήσῃ ριζικὲς θρησκευτικὲς ἀλλαγές, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀφασίας του «σιγᾶν» να κρᾶνγᾶσουμε διαμαρτυρόμενοι μπροστὰ στη θέα τῶν σταυρωμένων συνανθρώπων μας, ἀντὶ να χειροκροτοῦμε...

Αντὶ για τῆν υπηλιὰ τῆς θρησκευτικῆς ρουτίνας, ν' ἀφυπνίσουμε τῆν δρᾶση και τῆν κίνηση τῆς ζωῆς που τόσο ἔχει ἀνάγκη ἡ Ὀρθοδοξία, για να δώσει μια ἀπάντηση στους νεκροθάφτες τῆς ἐλληνορθόδοξης κοινωνίας.

«Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται» (Λουκ. λθ' 39-40). Δεν μπορούμε στις σημερινές μέρες ἐκ παρεξηγήσεως να ταυτιζόμαστε με τῆς φαρισαϊκὲς υποδείξεις, για να σιωποῦμε τῆν ἀλήθεια, γιατί τότε θα τῆν φωνάξουν οἱ πέτρες, και ἀρκετὰ ἤδη διαμαρτύρεται ἡ φύση με σεισμούς και καταποντισμούς ἀνασταυρωμένου του Χριστοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀδελφῶν του τῶν ἐλαχίστων.

Τα φαρισαϊκὰ συμφέροντα, δυστυχῶς σῆμερα, ἔχουν ἐν πολλοῖς ἐπηρεάσει τὸν λόγον τῆς ἀληθείας και τὸν ἔχουν πείσει ν' ἀποσιωπᾶ τα βογγητὰ.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1)

ὅτι θα φθάσουν εἰς αὐτόν τὸν βαθμόν, διὰ να φκειάσουν ψευδομάρτυρες. Ἐπειτα ἀπὸ ἐξ ἡμνες μας ἐκοινοποίησαν τῆν κατηγορίαν, ὅτι τάχα ἐκάμναμεν ἀναφοραὶς πότε ἐναντίον ὅλης τῆς Ἀντιβασιλείας, πότε ἐναντίον τῶν δύο μελῶν, και ὑπὲρ του Ἀρμανσπεργ, ὅτι ἠθέλαμεν να κάνωμεν ἐπανάστασιν, και ὅτι ἐβγάσαμε δι' αὐτόν τὸν σκοπὸν και ληστὰς, ὅλα ἀρατα θέματα (ἀρητ' ἀθέμητα). Σαν μ' ἐκοινοποίησαν αὐτὰ, ἔβαλα ὑπογία εὐθύς ὅτι εἶναι χέρι τῆς Κυβερνήσεως και θα μας χαλάσουν.

(Συνέχεια στη σελ.3)

τῆς ἀνθρώπινης ἀνάγκης και να μερινὰ και να τυρβάξει περὶ πολλὰ, παραιτούμενος ἀπὸ του ἐνός τῆν ἀπαραίτητη χρεία!

Καιρός παντί πράγματι, και εἶναι ἀνάγκη, για να ἐπιβιώσουμε πνευματικά και υλικά, να συστρατευτοῦμε φιλοτιμούμενοι, ὅπως ἔκαναν πάντα οἱ πατριῶτες μας μπροστὰ σε σοβαροὺς κινδύνους. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος... οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται» (Ψαλμ. 102, 8).

Καιρός εἶναι προ πάντων τώρα, να ἀναλογισθοῦμε ἐκεῖνα τα μεγαλειώδη λόγια που εἶπε ἡ Παναγία Θεοτόκος μας στην μακαρία ὠδή τῆς (Λουκ α' 46-55) δοξάζοντας τὸν Σωτήρα Θεόν, που δεν ἀμελεῖ να ἐπιβλέπει ἐπὶ πάσαν ταπεινῶσιν, πίστιν, ὑπομονήν, και ἐλπίδα, και να ἐπιχέει ἀφθονα τε ἐλέη Του στον ἀγωνιζόμενο λαὸ Του.

Καιρός εἶναι να πιστεῦσουμε στο πανίσχυρο κράτος του βραχίονός Του, ὅπως το πιστεύσαν οἱ πρόγονοί μας του '21 και διεσκόρπισαν τῆν τυραννική ἀλαζονεία τῆς βαρβαρότητας και τῆς ἀνάλητης σκληρότητας.

Καιρός να συμβάλουμε κι εμεῖς με τῆν θέλησή μας στο γκρέμισμα ἀπὸ τους θρόνους τους τῶν σύγχρονων δυναστῶν και ἐκμεταλλευτῶν τῆς ὑπομονῆς μας. Διότι ἀνευ τῆς δικῆς μας βουλήσεως ἡ Θεῖα Δικαιοσύνη δεν κινεῖται, ἡ οικονομική ἀνισορροπία δεν θεραπεύεται και ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη δεν πραγματοποιεῖται!

Γ. Σ. Γκεζερλής

«Ο ΜΥΡΜΗΚΟΛΕΩΝ»

Μυρμήγκι ἴταν παλιότερα και τὸ περιφρονούσαν τὸ κοιτάζαν ἀδιάφορα τὸ βλέμμα ἀλλοῦ γυρνούσαν.

Και τὸ μυρμήγκι αὐξάνε κι ἔκανε τῆ δουλειά του τὸ δῖναν μεροκάματα φυτρώσαν τα φτερά του...

Ἡ ἀνασφάλεια κίνησε τα πρώτα βήματά τῆς ἀφ' ὅτου ἐνισχύθησαν τα ντόπια κρούσματά τῆς.

Ἀρχισαν να ἀνησυχῶν πολλοὶ νοικοκυραῖοι και ν' ἀπειλοῦν με δίκαννα νεοὶ γριές και γέροιο.

Γινηκάμε οἰκόπεδο και ξέφραγο ἀμπέλι ὅπου οργιάζουν ἀνομοιο και μας ληστεύουν ξένοιο.

Τὸ ἐντομο ἐθέρειψε και γίνηκε λιοντάρι και ζάφνου ἐπιτέθηκε στ' ἀρχοντικό παζάρι!

Ἐγίνηκε συναγερμός πολλοὶ ἀγανακτήσαν και για ἀδράνεια τῆς ἀρχῆς σκληρὰ κατηγορήσαν.

Τότε οἱ μεγαλόσχημοιο ἀγουροζυπνημένοιο ὀρθώσανε τ' ἀνάστημα κι ἀδράξαν τὸ τιμόνιο.

Πήραν μολύβιο και χαρτί χαρτί και καλαμάρι τὸν Τζαίημς Μποντ ἐκάλεσαν να ἴρθει να μας σερφάροι!

Τόσο καιρό που θύματα μετρούσε ὅλη ἡ χώρα ὁ ρατσισμός μας ἔφταιγε και ἡ κακιά ἡ ὥρα.

Τώρα θα λήξει τὸ κακό θα ἐνεργετηθοῦμε και πάλι θ' ἀνασάνουμε ἀσπρη μέρα θα δοῦμε!

ο Παράλογος

Υπεύθυνος ὕλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας τὸ email σας, για να σας ἀποστέλλεται τὸ φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Τὸ φυλλάδιο φιλοξενείται στην ἰσοσελίδα www.pigizois.gr

Το χρονικό του Ακαθίστου Ύμνου

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

αποχριστιανισμό ο λαός του σε περίπτωση ήττας, αντί να ολιγοψυχήσει, επλήσθη ακατάβλητης δυνάμεως και επεσήμανε στο έθνος τον έσχατο κίνδυνο που διέτρεχε. «Κατώρθωσε τώοντι να πείσει το έθνος, ότι δέον να μεταχειρισθή τον θρησκευτικόν αυτού ζήλον, ουχί εν ταις μοναστηρίοις ή εν ταις εκκλησίαις, αλλά εν τοις πεδίοις της μάχης. Και περιποιήσας ούτω εις το θρησκευτικόν αίσθημα πρακτικόν και ενεργόν χαρακτήρα, έδωσε νέαν εις το κράτος ζώην» (Κ. Παπαρηγόπουλου, «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, εκδ. Χ. Μπούρα, том. δ' σελ. 230).

Κατάφερε ο Ηράκλειος να στρέψει την ηθική δύναμη του λαού προς θεραπείαν του προβλήματος της ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ που τους επέζε. Αν ποτέ το καταφέρουμε κι εμείς σήμερα -έστω και την δωδεκάτη-, ν' απαντήσουμε ομαδικά στους εμπαιγμούς που μας κυκλώνουν και τους θανάσιμους κλοιούς που μας ζώνουν, για να τύχουμε κι εμείς της αναλόγου ευνοίας της Θεοτόκου!

Ξεκίνησε ο Ηράκλειος τους ηρωϊκούς του αγώνες «κρατών ανά χείρας την του Σωτήρος εικόνα, υπομνήσκων εις τους συστρατιώτας τας δημόσιας και ιδιωτικές του έθνους συμφοράς, εξορκίζων αυτούς να εκδικήσωσι τα ιερά τα οποία εβεβήλωσαν οι πυρολάτρες (Κ. Παπαρηγόπουλος, ένθ' ανωτέρω).

Είκοσι χρόνια μόνο ήττες εδέχονταν οι Χριστιανοί από τα πλήθη των Περσών που είχαν ζώσει την Κωνσταντινούπολη και με τις επιτυχημένες κινήσεις ανά την Μ. Ασία του Ηρακλείου και με το ανεβασμένο ηθικό του στρατού του «έγενήθησαν ισχυροί έν πολέμω, παρεμβολάς έκλιναν άλλοτριών (Εβρ. ια' 34), ώστε επί τρία χρόνια δεν επανεμφανίστηκαν οι Πέρσες στην Μ. Ασία.

Όμως καθ' όσον χρόνον εξελίσσονταν οι νικηφόρες μάχες των χριστιανών εναντίον των Περσών στα νότια της Μ. Ασίας αφ' ενός, καθώς και στα Βόρεια, στην περιοχή του Πόντου αφ' ετέρου, πολυάριθμα στίφη Αβαροσλάβων συμμαχών των Περσών, κυκλώνουν την Κωνσταντινούπολη από στεριάς και θαλάσσης!

Ο Ηράκλειος δεν μικροψυχεί, ώστε να πέσει στην παγίδα, να επιστρέψει στην πρωτεύουσα, να κυκλωθεί υπό των Περσών και να χάσει τα πάντα! Στέλνει βοήθεια 12.000 ανδρών και έχοντας αφήσει την Πόλη στην προστασία του Χριστού και της Θεοτόκου, καθώς και στην διοικητική επιδε-

ξιότητα του Μαγίστρου Βώνου και στην αλύγιστη πίστη του Πατριάρχου Σεργίου, διατηρεί ακμαία την ψυχραιμία του συνεχίζοντας να κρατάει σε απόσταση τους Πέρσες.

Ψάλλει η Εκκλησία μας πολλές φορές κάθε Κυριακή: «Τῆς Παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα!» Πίστη στον Χριστό, στην Θεοτόκο και στους Αγίους μας για εαυτούς και **αλλήλους**.

Η ομοψυχία των εντός της Πόλεως και των εκτός μαχητών έσωσε την Πόλη, ενώ αργότερα η «διψυχία» την απόλεσε!

Οι πολιορκημένοι δοκίμασαν να συμβιβαστούν με τους πολιορκητές Αβαροσλάβους, αλλά αλαζονικά αντιμετώπιστηκαν και αποφάσισαν να αμυνθούν πιστεύοντας στις Θεοτόκου την πανίσχυρη προστασία.

Ο στόλος τους διέλυσε την από θαλάσσης πολιορκία των Σλαβικών πλοιαρίων και ηρωϊκή έξοδος από ξηράς έτρεψε εις φυγήν το πολυπληθές στράτευμα των Αβαροσλάβων που τρομοκρατημένοι και από την θαλασσοταραχή, που επισυνέβη αιφνιδίως στον στόλον τους, εγκατέλειψαν τον αγώνα.

Τότε για πρώτη φορά ακούστηκε η λέξη **παλληκαριά**, που εσήμαινε τους νεότερους ακολούθους των κυρίως λεγομένων στρατιωτών, γιατί πάντες κατά δύναμιν ακολουθούσαν τους στρατευμένους!

«Ο βασιλεύς Ηράκλειος με πρόταση του Πατριάρχου Σεργίου αναλογιζόμενος και ο ίδιος τον έσχατον κίνδυνον από τον οποίον εσώθη το έθνος, ανταποκρινόμενος εις τα αισθήματα του λαού και του στρατού, οι οποίοι δεν αγωνίστηκαν τόσο γενναίως παρά μόνο έχοντας πίστη στην προστασία της Θεοτόκου, ενέκρινε σε έκφραση αιωνίας ευγνωμοσύνης προς αυτήν την καθιέρωση του Ακαθίστου Ύμνου»! (Κ. Παπαρηγόπουλος).

Ο Ύμνος αυτός ηχεί μέχρι σήμερα και δονεί τις καρδιές όσων έχουν νοιώσει το ρίγος αναλόγων φαρμακερών περιστάσεων:

«Τῆ Ὑπερέμω Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε».

Τέτοιοι ηγέτες που έχουν συστρατευμένη πάνω απ' αυτούς την Θεοτόκο σώζουν πόλεις και λαούς οδηγώντας το ηθικό τους σθένος κατ' ευθείαν στην άμεσο ανάγκη, για να κλει-

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

Μας έβαλαν εις το δικαστήριον. Εκεί επαρρησιάσθησαν μερικοί άτιμοι μικροί άνθρωποι ψευδομάρτυρες, και έλεγαν πως είδαν αναφοραίς και άλλα ψέμματα. Ήλθαν από όλα τα μέρη τίμιοι άνθρωποι, νοικοκυραίοι, είπαν πως όλα αυτά είναι ψέμματα, ότι αυτοί είναι κακής διαγωγής άνθρωποι, πλην πού ήκουαν αυτους; Ήθελαν τον σκοπόν τους, καταδίκην. Έξαφνα μανθάνω ότι βιάζει ο Σχοινάς, μίνιστρος της Δικαιοσύνης, το δικαστήριον και υποχρεώνει τον πρόεδρον Πολυζωΐδην και Τερτσέτην να υπογράψουν με βαγιονέταις (με απειλή όπλων). Μας κατέβασαν, μας εδιάβασαν την απόφασιν. Είδα τόσαις φοραις τον θάνατον και δεν εφοβήθηκα, ούτε και τότε. Καλύτερα είναι οπού σκοτώνομαι άδικα παρά δίκαια. Τον Κολιοπούλο ελυπόμουνα, διότι είχε φαμελιά μεγάλη. Εφάγαμε το βράδυ. Την αυγή εκάμαμε την διαθήκη μας και επροσμέναμε την ώρα του θανάτου. Μετά δύο ωραις εμάθαμε ότι ο Βασιλεύς μάς έκαμε χάρη την ζωήν μας από το άδικο. Μας επήγαν εις το Παλαμήδι εις σιγουρότερον μέρος. Εσταθήκαμε και εκεί ένδεκα μήνες. Ο Βασιλεύς όταν ανέβηκε εις τον θρόνον έκαμε διαταγή και μας ελευθέρωσε από αυτήν την φυλακήν την τόσο άδικη. Εκατέβηκα από το Παλαμήδι, η υποδοχή οπού μου έκαμεν ο λαός, με έκαμε να λησμονήσω όλαις ταις δυστυχίαις οπού επέρασα. Έβλεπα άλλους να κλαίουν, άλλους να γελούν, και όλοι να φωνάζουν: Ζήτω! Ζήτω η δικαιοσύνη και ο Βασιλεύς! Εκάθησα δύο τρεις ημέραις εις το σπίτι μου και έπειτα ήλθα εις την Αθήνα. Επρόσφερα το σέβας μου και την ευχαρίστησίν εις τον Βασιλέα και εις τον Αρμανσπεργ, και έπειτα εκάθησα ήσυχος έως τούτην την ώρα οπού διηγούμαι αυτά (το καλοκαίρι του έτους 1836).

(Γ. Τερτσέτη, «Κολοκοτρώνη Απομνημονεύματα», εκδ. «Ωκεανός», σελ. 231-233).

σους τις πληγές είτε σωματικές είναι αυτές, είτε πνευματικές.

Ενίκησε και ο λαός του διότι ακολούθησε πρόθυμα την ηγέτη του μετατοπίζων τον θρησκευτικό του ζήλο από τα Μοναστήρια και τις Εκκλησίες στην άμεσο μάχη για την πνευματική και σωματική του επιβίωση.

Τα Μοναστήρια και οι Εκκλησίες δεν χάθηκαν, δεν έσβησαν, αλλά ήχησαν πάλι ολόφωτα με ευγνωμοσύνη προς την Πρόσβειρα.

«Μακάριος ό λαός ό γινώσκων άλαλαγμόν» (Ψαλμ. 88,16).

Γ. Σ. Γ.

ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

«Ένας κακός μύρια έπονται». Σοφοί οι πρόγονοί μας όταν διατύπωναν την ρήση αυτή.

Όταν πριν 8 χρόνια διατυπώναμε τους φόβους μας για το τί κίνδυνο αντιμετωπίζουν τα παιδιά μας από τα καταστροφικά αναγνώσματα της J.K. Rowling με ήρωα τον Χάρι Πότερ, πολλοί εφησυχασμένοι γονείς μας χαρακτηρίζαν ως υπερβολικούς και ευφάνταστους, αν όχι σαν φαντασιόπληκτους και ιδιόρρυθμους.

Στο άρθρο μας εκείνο, υπογραμμίζαμε ότι «το χαρακτηριστικό των “παιδικών” αυτών βιβλίων της Ρόουλινγκ είναι ότι δεν αποτελούν ένα παραδοσιακό παιδικό ανάγνωσμα (όπου μαζί με τους πρίγκιπες, τις βασιλοπούλες και τους δράκους κάνουν την εμφάνισή τους και οι “νάοι”, οι “καλές” νεράιδες και οι κακές μάγισσες, χωρίς περαιτέρω λεπτομέρειες), αλλά περιέχουν ακριβή αναφορά σε αποκρυφιστικές διαδικασίες και πρακτικές με βάση τον “σύγχρονο” τρόπο αναφοράς στα θέματα αυτά. Η εντυπωσιακά μεγάλη αποδοχή των βιβλίων αυτών από τα παιδιά, οφείλεται προφανώς στο ισχυρότατο δίκτυο προώθησης της αποκρυφιστικής θεματολογίας που είναι έργο της “Νέας Εποχής” του Υδροχόου (New Age)».

Η συνέχεια ήλθε να μας δικαιώσει, καθώς η ανάλυση των κειμένων της Ρόουλινγκ έφερνε στο φως – πέραν του βασικού άξονα της αποδοχής της μαγείας σαν καλής - και άλλα, όπως: η εξοικείωση των παιδιών με το κακό, τη δαιμονολατρία, τον αποκρυφισμό, την καλλιέργεια του φόβου, την καλλιέργεια αρνητικών συναισθημάτων και την παρουσία αντιπαιδαγωγικών μηνυμάτων.

Σήμερα επανερχόμαστε με μια συγκλονιστική είδηση η οποία μας δικαιώνει περαιτέρω, καθώς το κακό παρουσιάζεται πλέον τελείως απροκάλυπτο και ανεξέλεγκτο.

Σε ένα ακροατήριο 1.600 σπουδαστών στο «Carnegie Hall» της Νέας Υόρκης στα πλαίσια εκδήλωσης για την παρουσίαση του 7^{ου} και τελευταίου βιβλίου της – «Ο Χάρι Πότερ και οι κλήροι του θανάτου» - η Ρόουλινγκ δήλωσε ότι ο πιο αγαπημένος χαρακτήρας της σειράς Χάρι Πότερ, ο διευθυντής της «Σχολής Χόγκουαρτς για μαγείες και ξόρκια», καθηγητής Ντάμπλντορ είναι ομοφυλόφιλος.

Επειδή οι λεπτομέρειες αυτού του γεγονότος και οι αντιδράσεις εκ μέρους των παρευρισκομένων έχουν πο-

λύ ενδιαφέρον, παραθέτουμε αυτούσιο απόσπασμα της είδησης σε μετάφραση:

«Η Rowling δεχόταν ερωτήσεις από ένα κοινό 1.600 μαθητών. Μια 19χρονη από το Colorado ρώτησε: “Ο Ντάμπλντορ, ο οποίος πίστευε τόσο πολύ στη δύναμη της αγάπης, είχε ερωτευτεί ποτέ ο ίδιος»;

Η συγγραφέας απάντησε: “Για να σας απαντήσω ειλικρινά, πάντα έβλεπα τον Ντάμπλντορ σαν γκέι”.

Το κοινό έμεινε για λίγες στιγμές σιωπηλό και έπειτα ξέσπασε σε χειροκροτήματα!

Η Rowling συνέχισε: “Ο Ντάμπλντορ ερωτεύτηκε τον Grindewald - έναν μαύρο μάγο, τον οποίο νίκησε πριν χρόνια - και αυτό του στοίχισε ακόμα περισσότερο, όταν αντιλήφθηκε τι στην πραγματικότητα ήταν ο Grindewald”.

Η Rowling πρόσθεσε ακόμη: «Ναι, έτσι έβλεπα πάντα τον Ντάμπλντορ... Ο Ντάμπλντορ είναι γκέι!»

Έχουμε λοιπόν πλέον και την ομοφυλοφιλία σαν μια αποδεκτή στάση ζωής την οποία θα πρέπει να διδάχθουν και να προσλάβουν τα παιδιά μας, μέσω της «παιδικής λογοτεχνίας» Χάρι Πότερ.

Τι να μας απαντήσει επ’ αυτού ο Έλληνας εκδότης που ανέλαβε εδώ και 10 χρόνια να προωθήσει το πρόβλημα «Χάρι Πότερ» στη χώρα μας;

Τι έχει να μας απαντήσει το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας, που συχνά από τις διάφορες Διευθύνσεις του έστειλε Εγκυκλίους σε σχολεία για την ομαδική παρακολούθηση των ταινιών Χάρι Πότερ;

Τι έχει να μας απαντήσει γνωστό και επώνυμο στέλεχος Πολιτικού Γραφείου, το οποίο πρότεινε να περιληφθούν στα σχολικά εγχειρίδια τα βιβλία Χάρι Πότερ;

Τι έχουν να μας απαντήσουν οι εφησυχασμένοι, συχνά εκτός Εκκλησίας, γονείς, που στα γραπτά της Rowling βλέπουν τα «παιδικά παραμύθια, που διάβασαν κι οι ίδιοι σαν παιδιά»; Θα ήθελαν να δουν τα παιδιά τους ομοφυλόφιλους;

Με όλο το σεβασμό στο πρόσωπο κάποιων συνανθρώπων μας, που δυστυχώς μαστίζονται από το πάθος της ομοφυλοφιλίας, εμείς δεν μπορούμε να δούμε το τεράστιο αυτό πρόβλημα σαν μια **αποδεκτή διαφορετικότητα**.

Η Εκκλησία θα πρέπει να προσεύχεται πάντα γι’ αυτά τα άρρωστα παιδιά της, μέχρι να μπορέσουν να επαναφέρουν το «παρά φύσιν» εις το «κατά φύσιν».

(Αναδημοσίευση από το περιοδικό «διάλογος» της ΠΕΓ, τεύχος 54, Δεκ 08, σελ. 29-31).

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

Ο άνθρωπος που δίνεται στο Χριστό ξεπερνάει τις δυσκολίες χωρίς να φθειρείται.

«Ο άνθρωπος που δίνει την καρδιά του στο Χριστό, γίνεται άλλος άνθρωπος. Ανοίγει ο νους του, γίνεται άλλος άνθρωπος. Ανοίγει ο νους του, γεμίζει με Χριστό. Ακούεις; Με καταλαβαίνεις; Με το Χριστό. Και όταν ο νους και η καρδιά είναι γεμάτη από το Χριστό, τότε αυτός ο άνθρωπος είναι σοφός, είναι έξυπνος, του τα διδάσκει όλα το Πνεύμα του Θεού.

Η λέξη έξυπνος, όχι με το νόημα που την εννοεί ο κόσμος, δηλαδή να απαντά καθηλώνοντας τους άλλους, ή να κάνει μια δουλειά καλύτερα απ’ τους άλλους, αλλά να! Πώς να σου το πω;

Σε κάθε δυσκολία που του παρουσιάζεται, δεν τα χάνει, δεν απελπίζεται, αλλά προσφεύγοντας στο Χριστό, που είναι μέσα του, βρίσκει ωραίους και εύκολους τρόπους να την ξεπεράσει, χωρίς να του στοιχίζει, χωρίς να φθείρεται εσωτερικά. Με κατάλαβες;

Ο άνθρωπος που έχει δώσει την καρδιά του στο Χριστό δεν υποφέρει, όσες δυσκολίες και να συμβούν. Χαίρεται, είναι γεμάτος εσωτερική χαρά. Είναι δραστήριος, προσεκτικός. Δεν κάνει λάθη, ζημιές. Το μυαλό, τα χέρια, τα πόδια, όλα κινούνται από τη χάρη του Θεού. Πως είναι δυνατόν να είναι κουτός;

Βέβαια υπάρχουν και περιπτώσεις που πρέπει να κάνει τον κουτό, για χάρη του Χριστού.

Όταν σιωπήσει εν γνώσει, με κάποιο εσωτερικό σκοπό, κάνει πως δεν κατάλαβε, κάνει πως δεν ξέρει, διότι έχει ένα καλό σκοπό. Αυτά θα του διδάξει σιγά σιγά το Άγιο Πνεύμα. Διότι όταν έχουμε μέσα μας το Χριστό, δεν ζούμε κανονίζοντας εμείς τον εαυτό μας. Ζει εν ημίν Χριστός, και κανονίζει αυτός τη ζωή μας».

(από το βιβλίο «Ανθολόγιο Συμβολών» Εκδ. Μετ. του Σωτήρος Μήλεσι Αττικής).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε Σάββατο 8.00 – 9.00 μ.μ., πραγματοποιούνται οι ομιλίες της ομάδος, που εκδίδει το φυλλάδιο «ο Άγιος Ελευθέριος», στο Νεανικό Κέντρο του Ι. Ν. Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης.

Ευχόμαστε στους αναγνώστες του φυλλαδίου μας «ο Άγιος Ελευθέριος» καλή και ευλοημένη Μετάλη Εβδομάδα και Καλή Ανάσταση!